

OSTNÍK

Zpravodaj Klubu kaktusářů v Ostravě, z. s.

Číslo 469.
Ročník 47.
Duben 2018

***Copiapoa corralensis*, za Cuesta Totorá na Sarco, 506 m**

Z naší činnosti

Na březnovou schůzku dne 5. 3. 2018 mezi nás zavítal prezident polských kaktusářů, pan Andrzej Wandzik, aby nám řekl něco o své cestě po Mexiku. Na schůzku nepřišel sám, vzal svého, ale i našeho kamaráda Wojtka Preidla, který je předsedou Gliwických kaktusářů. Po organizačních záležitostech, bylo slovo předáno našemu přednášejícímu. Viděli jsme spoustu nádherných, známých mexických kaktusů jako druhy rodů: *Mammillaria*, *Echinocereus*, *Echinocactus*, *Ariocarpus*, *Lophophora*, *Aztekium*, *Obregonia* atd. Kromě běžných druhů, jsme viděli i několik pěkných raritních rostlin. Slyšeli jsme zajímavé informace o lokalitách, zážitky na cestě, kterých je vždy dostatek. Byl to velmi krásný večer, plný zážitků a skvělých obrázků. Děkujeme přednášejícímu z Polska a doufám, že zde nebyl naposledy.

Obrázky našich členů

Tak to vypadá, že už je Ostník světový. Občas se vloudí chybička a to se mi stalo v minulém čísle. Omylem jsem vložil do textu o *Ariocarpus retusus* obrázek ***Ariocarpus trigonus***, za což se velice omlouvám. Doufám, že se moje skleróza nebude opět opakovat.

***Copiapoa corralensis*, za Cuesta Totor na Sarco, 506 m**

Na titulní straně je obrázek k článku Poznámkový blok. Nový sběratelský hit byl nafocen na cestě v roce 2017 po Chile, za Cuesta Totor na Sarco, ve výšce 506 m. Já *Copiapoa corralensis* vedu pod svým polním číslem KL17-044. Nádherně vytrněná kytička rostoucí na kamenitých svazích spolu s *Eulychnia breviflora* nebo zajímavým *Pyrrhocactus* sp. a dalšími opunciovitými kaktusy. Řadí se mezi skvosty, které ozdobí každou sbírku.

***Neobesseya missouriensis* (Sweet) Britton & Rose**

The Cactaceae 4: 53, pl. 11, 1923.

Ve skleníku nebo i na skalkách bývá pěstována jako zimovzdorná rostlina. Vyskytuje na obrovské ploše středozápadu, jihozápadu USA a zasahuje až do severního Mexika. Tak velký areál výskytu přináší i velkou variabilitu, s několika varietami či formami. Rostlina prošla mnoha taxonomickými změnami, nejčastěji jako *Coryphantha*, v poslední době jako *Escobaria*. Květy jsou poměrně velké, žlutozelené, žluté, bělorůžové nebo růžové, s brvitými kopinatými okvětními lístky. Ozdobou jsou i kulovité, červené plody, které se objevují až dalším rokem. Pěstování nečiní žádné větší problémy.

***Oxalis* „Yone Rocker“**

Na cestách po Patagonii jsme občas narazili na malé, krásné rostliny *Oxalis adenophylla*. Vytváří nízké trsy z řapíkatých až desetičetných, modrozelených listů, na kterých vynikají poměrně veliké, růžové až fialové květy. V zemi jsou malé hlízky, kterými je můžeme i rozmnožovat. Proto je tato skalnička jedna z mála patagonských druhů, které se dají pěstovat i v našich podmínkách. Dnes se objevuje v nabídce zahradnických firem hned několik nádherných kultivarů, jednou z nich je „Yone Rocker“ s fialovými, žilkovanými okvětními lístky. Oxalisy vyžadují slunné stanoviště s propustným substrátem. V zimě vydrží za sucha na skalkách i větší mrazy. Vhodnější je rostliny na zimu přenést do nevytápěného skleníku.

Nejchladnější byl konec zimy

Když jsem odevzdal v únoru Ostník do tiskárny, netušil jsem, že následující dny budou nejchladnější v letošní zimě. Koncem února a začátkem března padaly noční teploty kolem - 16 °C, dne 1. 3. 2018 jsem měl na zahradě dokonce - 20 °C. V nevytápěném skleníku bylo jen o - 2 °C méně. Přesto patagonské kaktusy vydržely bez problému. První zálivku kaktusů provádím vždy kolem 1. března, letos jsem poprvé zaléval až 7. března, kdy začaly teploty stoupat nad nulu a tající sníh naplnil vodou do připravených sudů. Kytičky se během pár dnů pěkně napily a objevily se první náznaky poupat. Po týdnů teplého počasí, přišly opět chladné dny, s teplotami v noci kolem - 10 °C. Rostliny v pohodě.

Poznámkový notes 2017 - 5. část

KL deník z velkého vandru po Bolivii a Chile 13. 2. - 18. 3. 2017

Pátek – 3. 3. 2017

Probouzíme se do vlhkého rána, vše je od mlhy mokré, budu muset sušit spacák. Je zataženo, ale teplo. Vyrážíme na další dobrodružství v 9.30 hodin, je stále pod mrakem a vlhko. Jedeme na lokalitu *Neopterteria villosa* (KL17-043), kolem které už jsme včera projížděli. Krásné malé s jemnými trny, rostlinky. Kluci i Petra šli nahoru do prudkého svahu, já jsem šel pomalu po cestě až nahoru k elektrickému stožáru, kde tyto rostliny rostly. Došel jsem tam prakticky ve stejnou dobu jako oni a ani jsem se tolik neunavil. O kousek dále odbočujeme do vnitrozemí asi 23 km na SARCO přes QUESTA LATOTORA. Náhodná zastávka GPS S25 35.874 W71 06.487, 667m, kde rostl na svahu krásný *Pyrrhocactus* (snad *sarcoanus*?) a červeně kvetoucí parazit *Tristerix aphyllus*, rostoucí na *Eulychnia acida*. Dojždíme za vesnici, kde roste několik zelených stromů a eukalypty, takže zde musí mít vodu. Asi 23 km od hlavní cesty je nádherná lokalita (KL17-044) nově popsané *Copiapoa corralensis* s černými, silnými trny. Společně zde roste malá *Thelocephala* sp. nemá hlízu, tak to bude spíše *Pyrrhocactus* či *Neopterteria*. Parádní místočko. Vracíme se zpět na hlavní cestu. Zajíždíme do města HUASCO nakoupit jídlo a doplnit benzín. Znamé náměstí je místem, kde stejně jako včera obědváme ve stínu stromů. U kohoutku s pitnou vodou jsme se trochu opláchli. Nastává čas návratu, vyrážíme zpět na sever, směr CALDERA, v 16.30 hodin vzdáleného asi 190 km. Po cestě zastavujeme v NP LLANOS DE CHALLE. Udělali jsme zajíždku do NP najít *Thelocephala challensis* GPS S28 10.139 W 71 03.453, 148 m, bohužel jsme nic nenašli, jen jednu shnilou rostlinu. Všechny budou někde v zemi. Ani další zastávky nejsou úspěšné, roste zde ovšem zajímavá *Copiapoa* sp. velký žlutý květ, malá semena. Vracíme se na pobřežní hlavní cestu C-10, abychom sjeli v 19. hodin na naše bývalé nocování u moře. Ohniště je připravené ještě od minule, dřevo jsme nasbírali cestou, tak můžeme provést večerní vaření. Ještě jsme pořádně nezastavili a Pavel prohlásil: „chtělo by to víno“. Slunce padá rychle dolů, fouká silný vítr, ale je stále teplo. Musíme zpracovat zeleninu, takže bude salát. Pak už jsme seděli dlouho do noci, jak jinak než při vínečku.

Neopterteria villosa a *Copiapoa alticostata* var. *viridis*, nad Freirina, 175 m, KL17-043

Copiapoa griseoviolacea, Freirina, 371 m, KL17-041

Copiapoa corralensis, za Cuesta Totora na Sarco, 506 m, KL17-044

Sobota – 4. 3. 2017

Ráno je stále pod mrakem, spacák mírně navlhčen, ale vítr jej pomalu vysušuje. Pavel vstává s rázným povelém „a dnes jdeme pařit“, jako by už toho nebylo včera večer dost. Při nalévání vína Martin vždy volal: „dost, dost“, a Pavel říká: „přece se nebudeš stále otáčet“ a naléval hrnek do plna. Startujeme auto v 9.15 hodin a vyrážíme na sever, je čas návratu. Nastává velký přesun. Dopoledne je stále pod mrakem, alespoň není na cestě horko. Najednou koukáme, že nad jedním pohořím v dále prší, což v této oblasti není obvyklé. Pavel si vzpomněl, že zapomněl vytáhnout z kufru slivovici a je ochoten za to pykat abstinencí. Zastavili jsme na krátkou zastávku u ZOO PIEDRA. V CHAÑARAL jsme nakoupili trochu jídla, nabrali benzín a u pumpy něco drobného vyprali. Po 12. hodině začalo konečně svítit sluníčko a mírně se oteplilo. Fouká příjemný osvěžující vítr. Před 14. hodinou jsme zastavili uprostřed pouště, abychom si dali něco na oběd. Pokračujeme dále suchou krajinou, zcela bez vegetace stále na sever. Z hlavní cesty R 5 jsme odbočili na TALTAL a jeli směrem k moři, kde je krajina z hlediska kaktusářského zajímavější. Směrem k moři se opět zatáhlo a ochladilo se. Provádíme občasné průzkumné odbočky do kopců. Na jedné lokalitě (**KL17-045**) jsme sbírali semena *Copiapoa cinerea*. Po velkém přesunu opět pěkná lokalita. Vyrážíme přes TALTAL směr PAPOSO. Děláme lokalitu (**KL17-046**), kde roste *Copiapoa eremophila*. Je zataženo, mlha se válí po kopcích a je chladno. Zajíždíme dále do kaňonu, rostou zde všude. Vracíme se zpět. O kousek níže mají růst podle Schultze *Copiapoa haseltoniana* horský typ (**KL17-047**). A jedeme ještě níže na (**KL17-048**), kde mají růst *Copiapoa humilis*, bohužel, nikdo je nenašel. Zatím co *Pyrrhocactus paucicostatus* f. QUEBRADA PAPOSO ano. A pro dnešek už dost bylo kaktusů. Jedeme na pláž k moři kempovat. Fouká poměrně silný vítr, nevím, jak uděláme oheň. Dnes stavím stan, co kdyby přšelo i když je to nepravděpodobné. Zase proběhla velká diskuze u vínečka.

Copiapoa haseltoniana (syn. *eremophila*), Sierra Matancilla, 895 m, KL17-046

Pyrrhocactus paucicostatus f. Quebrada Paposo, Quebrada Paposo, 466 m, KL17-048

Neděle – 5. 3. 2017

Vstáváme v 7.30 hodin, jako každé ráno na pobřeží v CHILE, je pod mrakem a od moře se valí mlha. Po kávičku a snídani je velké balení a pokračuje další přesun na sever, směr TOCOPILLA, po RUTA 5. když jsme vyjeli od moře nahoru na RUTA 5, mraky se rozpustily a nebe bylo jak vymetené, sluníčko vše oteplilo. Jedeme ve výšce asi 1800 - 2000 m, krajina totálně suchá, bez vegetace. Cesta je pěkná asfaltová, v některých úsecích připravují rozšíření o další dva pruhy, takže zde v budoucnu povede dálnice. Po delším cestování odbočujeme vpravo na město CALAMA a postupně dále k bolivijským hranicím. Čeká nás však ještě několik zastávek v poušti ATACAMA. Ve městě CALAMA jsme nakoupili benzín, jídlo, na parkovišti u obchodňáku jsme hned něco snědli. Odtud jsme najeli na odbočku CH 23 směr SAN PEDRO DE ATACAMA, vzdálené asi 90 km. Je to krásné turistické městečko s úzkými uličkami plné malých obchůdků, restaurací a tržnicemi, nabízející upomínkové předměty. Kousek za městem je nádherné místo NP VALLE DE LA LUNA, které je nejhezčí při západu slunce. Máme sice čas asi 2. hodiny, ale jedeme se tam podívat. Nádherné scenérie, pokryté bílou solí. Je neděle a všude plno lidí. Zajeli jsme v 19. hodin pod dunu a šli nahoru, abychom stihli západ slunce. Povedlo se. Bylo zde hodně lidí, ale udělal jsem pár hezkých obrázků duny a okolí. Vracíme se zpět za stmívání hledat místo na spaní. Našli jsme celkem rovné místo za městem. Při cestě jsme viděli v poušti velké kaluže vody, takže zde muselo nedávno dost pršet. To jsme zjistili hned v noci, když naletěli komáři. Bylo jich opravdu hodně a vlezli až do spacáku, celou noc žrali, vůbec jsem nespál. V noci někde vypustili nějakou chemikálii, to byl smrad jako u nás z anilinky. Když jsem se zamuchlal do spacáku, tak bylo horko a byl jsem celý zpocený, když jsem se odkryl, obsypali mě komáři. Nakonec jsem to přežil.

Pondělí – 6. 3. 2017

Ráno jsem vstával před komáry ještě za tmy a chodil po okolí. Jakmile vysvitlo sluníčko, komáři zmizeli. Balíme a jedeme na vřídla EL TATIO, vzdálené 90 km. Po cestě děláme několik zastávek na focení krajiny, ale i kaktusů, které zde rostou *Cumulopuntia boliviana* a *Trichocereus pasacana* (tento se ve větších výškách ztrácí). Na EL TATIO chtějí poplatek 10 000 peso. Prakticky se vydáváme do posledního „halře“. Tolik jsme nečekali. Nakonec Petra ukecala výběřčího, ať nám dá vstupenku jako čilánům, ušetřili jsme pár tisíc. Podívali jsme se na vřídla a šli jsme se vykoupat. Voda byla super, nad námi zasněžené vrcholky vulkánů a nadmořská výška asi 4300 m. Vracíme se zpět a na první odbočce na CALAMA jedeme po rozbité cestě do hor. Martin už nechce po této rozbité cestě jet. Říkáme: „Jeď na kopec, tam je křižovatka a uvidíme“, najednou se objevila nádherná asfaltová cesta. Jedeme dále na CALAMA. Zastavujeme na (KL17-050). Kde roste nádherná velká *Soehrensia uebelmanniana*. O kousek dále je další zastávka (KL17-051), kde na kopci roste nádherný, zlatě vytrněný *Oreocereus variicolor*. Tak to byla asi poslední lokalita v CHILE. Vracíme se do SAN PEDRO ATACAMA, kde musíme nakoupit jídlo, benzín a hlavně vyměnit peníze, už nemáme ani floka. Do 19. hodin se musíme odbavit na celnici. U cesty vidíme zapadlé auto ve škarpi. Zastavujeme a mladému páru jdeme auto pomoci vytlačit. Šup, šup a na dvakrát bylo auto díky Martinovi opět na cestě. Akorát jsme se ve výšce přes 4000 m zadýchali. Můžeme si připsat další dobrý skutek. Pokračujeme dále do města. Odbavení na celnici proběhlo bez problému, nikdo zde nebyl. Vyrážíme na přechod do BOLIVIE - PASO HITO CAJÓN. Zpočátku je to stejná cesta jako na přechod PASO JAMA do ARGENTINY, ale potom se cesty rozdělí. Když se začne cesta zvedat do hor, nacházíme pěkné místo v zákrytu štěrkových dun, vhodné k nocování. Slunce klesá k obzoru, ale je stále velké vedro. Na večeri je dnes zeleninový salát, který byl udělán společnými silami. Pavel ho velmi chutně dokončil. Bylo ho však příliš hodně, klasicky jsem se přejedl. Na déšť to nevypadá. Doufám, že zde nebudou komáři, místečko je na zcela suchém podloží. Než zapadlo slunce, všichni se pustili do psaní deníků, abychom nezapomněli zážitky z dnešního dne. Závěr dne patří tradičnímu posezení při vínečku a slivovici. Zítra nás čeká BOLIVIE a velký přesun.

kostel v San Pedro de Atacama

Chilská budoucnost, už od mládí s mobilem, San Pedro de Atacama

Úterý – 7. 3. 2017

V noci jsem viděl padat velký meteorit. Letěl přes celou oblohu a silně osvětlil i krajinu. Kluci říkají, že to bylo UFO. Bylo to nádherné, malých „hvězd“ padá běžně několik za noc, ale velkých, tolik zas nebývá. Je krásné ráno, balíme, snídani a míříme na hranice. Vyrážíme v 9. hodin. Fotili jsme vulkán LICANBAR jako pozadí pro *Cumulopuntia boliviana*. Na hranici bylo plno lidí, dokonce nějakí turisté z Polska. Prošli jsme několika kontrolami, prakticky bez problému, i když s dechem to ve výšce 4500 m není zrovna nejlepší. Sluníčko hřeje, ale fouká ledový vítr. Zastavili jsme u LAGUNA CHALVIRI s pěknou modrou hladinou, kde jsme si dali oběd. Martin zjistil, že je zde termální pramen s bazénkem a hned šli s Petrou do vody. Než jsme zde dojeli, přešli jsme vrchol ve výšce 4700 m. Za lagunou byla odbočka, ale my jsme si špatně označeného odbočení vůbec nevšimli. Celkově je zde na jihu BOLIVIE špatné značení k vesnicím. Omylem jsme dojeli až na hranici s CHILE. Museli jsme se vrátit až k laguně a jet na sever přes národní park. Celá oblast je prakticky národní park, do kterého jsme museli každý zaplatit 15 boliviánů. Cesty zde na jihu jsou velmi špatné, prašné a samá díra. Už jsme si mysleli, že jedeme zase špatně, ale místní řidič nám potvrdil, že jedeme správně. Zpočátku vedla cesta stále ve výšce 4500 - 4800 m, jednou jsme dokonce vyjeli na 5010 m. V druhé půli cesty začala nadmořská výška klesat a ustálila se na 4000 m. Až ke konci, v místě kde jsme spali, byla výška asi 3700 m. I tato výška není na spaní moc dobrá, ale musíme vydržet, nedá se nikde sjet dolů. Snad zítra už to bude lepší a budeme níže. Z cesty po dlouhém přesunu jsem vyklepaný jako DETVA a dýchací cesty ucpané prachem. Večer téměř nefouká žádný vítr, takže je příjemně. Martin s Petrou se šli podívat na kopec, jestli zde nerostou nějaké kaktusy. Bohužel zde nic nebylo. Po večeri jsme museli dopsat všichni deníky, neboť za cesty se psát nedalo. Po dlouhém přesunu jsme unavení, jdeme brzy spát. Vypadá to, že v dále se mračí, asi tam prší. Nakonec u nás nepršelo, bylo poměrně teplo.

Soehrensia uebelmanniana, Quebrada Chica, El Tatio - Calama, 3477 m, KL17-050

Oreocereus variicolor, mezi El Tatio a Calama, Chile, 3331 m, KL17-051

dva obrázky z NP Valle de la Luna, při západu slunce, kde zvlášť vyniknou písečné duny

Rod *Tristerix* Mart.

Flora 13(1): 108, 1830.

Na cestách po Jižní Americe jsem občas zahlédl na různých kaktusech růst parazit rodu *Tristerix*, který zaujme svými květy. Nejznámější je červeně kvetoucí *Tristerix aphyllus*, pocházející především z Chile, v Argentině jsem viděl dokonce druh s květy až oranžově žlutými. Další druhy jsem viděl v Peru, kde se vyskytují i větší poloparazitní nízké keře, rostoucí na kořenech jiných rostlin na zemi. Parazitní druhy rostoucí na kaktusech jsou malé keříčkovité rostliny, podobné našemu jmelí bílému (*Viscum album*). Nádherné červené květy *Tristerix aphyllus* mají hodně nektaru, který láká hmyz, ale hlavně kolibříky, kteří se zaslouží o jejich opylování květů. Rostlina následně vytváří malé, lepkové, kulovité plody se semeny. O rozšíření semen se postarají např. ptáci, kteří je konzumují a roznesou je po okolí. Semena za vhodných podmínek začnou klíčit a přeměněný kořínek vnikne do hostitelské rostliny. Malý kořínek je schopen prorůst epidermis nebo areolu rostliny, kde vniká do cévních svazků, odkud čerpá živiny. V juvenilním stavu prorostou kořeny *Tristerix aphyllus* křížem krážem celou rostlinu a v dospělosti vyrostou opět na povrch stonku. Zde vytváří velké trsy s červeným květenstvím a růstový cyklus se opakuje. I když se hostitelský kaktus snaží bránit tvorbou fenolů, *Tristerix aphyllus* se dovede těmito podmínkám přizpůsobit. Růst parazitu pak už záleží jen na kondici hostitele. Po napadení hostitelského kaktusu nestačí tento produkovat během let dostatečné množství živit a následně uhyne. Rychlost tohoto procesu je závislá na podmínkách lokalit a poškození hostitelské rostliny. Je to zajímavý druh, exotického vzhledu, který bychom si do sbírky určitě nechtěli pořídit.

Tristerix aphyllus rostoucí na *Eulychnia acida*

Čeleď: *Loranthaceae* Juss. – ochmetovité

Rod *Tristerix* je rozdělen na 2 podrody: *Metastachys* a *Tristerix*

Jako u jiných rodů, i zde můžeme vidět několik neplatných názvů, řazené jako synonyma. Dnes rod *Tristerix* zahrnuje 11 uznávaných druhů, jejichž výskyt je soustředěn do andské oblasti Jižní Ameriky, od střední Kolumbie až po střední Chile. Pro přehled uvádím platné i neuznávané názvy rodu *Tristerix*:

- Tristerix aphyllus* G. Don - Gen. Hist. 3: 418, 1834.
- Tristerix chodatianus* (Patsch.) Kuijt - Syst. Bot. Monogr. 19: 25, 1988.
- Tristerix corymbosus* (L.) Kuijt - Syst. Bot. Monogr. 19: 20., 1988.
- Tristerix divaricatus* Kuijt - Novon 23(2): 182, 2014.
- Tristerix grandiflorus* (Ruiz & Pav.) Barlow & Wiens - Brittonia 25(1): 39, 1973.
- Tristerix longibracteatus* (Desr.) Barlow & Wiens - Taxon 21(2-3): 307, 1972.
- Tristerix penduliflorus* Kuijt - Syst. Bot. Monogr. 19: 49, 1988.
- Tristerix peruvianus* (Patsch.) Kuijt - Syst. Bot. Monogr. 19: 40, 1988.
- Tristerix peytonii* Kuijt - Syst. Bot. Monogr. 19: 28, 1988.
- Tristerix pubescens* Kuijt - Syst. Bot. Monogr. 19: 36, 1988.
- Tristerix reinwardtianus* Mart. - Flora 13(1): 109, 1830.
- Tristerix rhodanthus* Kuijt - Brittonia 65(3): 292, 2013.
- Tristerix secundus* (Benth.) Kuijt - Syst. Bot. Monogr. 19: 42, 1988.
- Tristerix tetrandrus* Mart. - Flora 13(1): 109, 1830.
- Tristerix verticillatus* (Ruiz & Pav.) Barlow & Wiens - Taxon 21(2-3): 307, 1972.
- Tristerix viridiflorus* Mart. - Flora 13(1): 109, 1830.

Tristerix corymbosus, Yura, Peru

Výskyt rodu *Tristerix*

***Tristerix aphyllus* G. Don 1834**

Druh *Tristerix aphyllus* je parazit kaktusů v Chile, kde roste především na dvou druzích sloupových kaktusů *Echinopsis chilensis* a *Eulychnia acida*. Můžeme je ovšem ojediněle vidět i na jiných druzích jako *Opuntia miguelii* nebo některých kopiapoích apod.

***Tristerix corymbosus* (L.) Kuijt 1988**

Epifytický poloparazit, parazituje na rozmanitých dřevinách, nejčastěji na pabucích (*Nothofagus*) ve vegetaci tzv. valdivijského lesa. Provází humózní stanoviště s pravidelnými srážkami a pouze krátkou suchou periodou; vyžaduje polostín. Lokality leží v nadmořské výšce 500–2000 m, výjimečně sestupuje až k moři. Květy jsou opylovány kolibříky. Roste podél horského hřebene And.

***Tristerix pubescens* Kuijt 1988**

V roce 1998 popsán druh z peruánských And, z pohoří Cordillera Blanca, z departmentu Ancash. Typová lokalita se nachází v okolí jezera Llanganuco. Epifytický poloparazit vyskytující se na křovinatých stráních, parazituje na druzích rodů *Gynoxys*, *Ribes*, také na *Berberis conferta*, *Miconia salicifolia*, *Polylepis sericea* aj. Vystupuje až do nadmořské výšky okolo 4400 m. Dlouho byl tento taxon ztotožňován s druhem *Tristerix longebracteatus*, který se vyskytuje v oblasti od Kolumbie přes Ekvádor po střední Peru. Tento druh má však plody ve zralosti černé, navíc na jejich temeni postřehneme nápadný okraj vytrvalého kalicha i s kuželovitým zbytkem báze čnělky. Mladé výhony a listy nemívají u tohoto druhu drobné chloupky, jsou lysé.

***Tristerix longebracteatus* (Desr.) Barlow et Siena 1972**

Vyskytuje se od střední Kolumbie přes Ekvádor do střední Peru, v nadmořské výšce 2200 - 4600 m. Terestrický poloparazit, cizopasí zřejmě na kořenech dřevin z rodu *Polylepis*. KL

Jarní sympozium v Praze

V sobotu 24. 3. 2018 proběhlo tradiční 32. jarní sympozium v Praze, ve velkém sále Obvodního úřadu Praha 8 Libeň, U Meteoru 6/147, (na stejném místě jako loni). V prodeji byly přebytky starších časopisů, atlas kaktusů, knihy a také kaktusy a sukulenty. Úvodní slovo přednesl Ivan Běťák, po něm následoval dopolední blok přednášek:

Ludwig Bercht (NL) – Rod *Weingartia*

Rikus van Veldhuisen (NL) – Sukulenty Zimbabwe

Po polední přestávce na oběd, následoval odpolední blok přednášek:

Jaroslav Vích – Kolumbie 2017

Wiebe Bosma (NL) – Průzkum lokalit rodu *Caralluma* v Indii

Přednášky byly jen čtyři, ale o to kvalitnější. Po přenášce našeho člena a prezidenta SČSPKS Jaroslava Vícha o Kolumbii, povídá ze srandy Ivan Běťák: „tak jsme viděli Toulavou kameru a sem tam nějaký kaktus“. Kdyby však Jaroslav Vích nepřednášel, mohlo by být sympozium pojato jako holandský den, kde všichni tři zahraniční hosté byli z Holandska. Na své si přišli letos i pěstitelé jiných sukulentů. Dopolední přednáška o sukulentech, kterou přednesl Rikus van Veldhuisen se zabývala především rodem *Euphorbia* ze Zimbabwe a okolích zemí. Druhá přednáška o sukulentech nás zavedla do Indie, kde nás Wiebe Bosma seznámil s rodem *Caralluma*, jehož zástupci zde rostou. Na setkání kaktusářů v Praze jsme se setkali po zimní pauze z mnoha svými kamarády. Sympozium bylo pěkné, skvělé přednášky, dobrá atmosféra, prostě velmi dobrá jarní akce. Budeme se těšit za rok.

zleva: Jaroslav Bohata, Ludwig Bercht, Ivan Běťák, Lubomír Berka na zahájení sympozia v Praze

zleva: Petr Pavelka, Rikus van Veldhuisen, Ivan Běťák a Jaroslav Vích

Informace

- 7. 5. 2018 – přednáška Jiří Číp: gymna Argentiny
- 4. 6. 2018 – pravidelná schůze s přednáškou
- 25. - 27. 5. 2018 – náš zájezd, východní Čechy
- 6. - 8. 6. 2018 výstava kaktusů a jiných sukulentů v Ostravě-Porubě, Čkalovova ul.

- 20. - 21. 4. 2018 výstava skalniček Klubu Adonis ve Stanici přírodovědců Ostrava - Poruba.
- 29. 4. 2018 – zájezd klubu skalničkářů na skalky brněnských skalničkářů se uskuteční. Zájemci se mohou přihlásit u p. Kupky 603516816.

- 11. - 13. 5. 2018 – proběhne tradiční XXIII. **Otevírání sezóny** ve Dvoře Králové n. L. v penzionu Za Vodou, Poděbradova 2014.
- 16. - 20. 5. 2018 – Klub kaktusářů Přerov pořádá již 42. výstavu kaktusů a sukulentů v budově společnosti VISIMPEX, a. s. v Přerově, Seifertova 33, budova Nordic vlevo před branou přerovského výstaviště. Otevřeno denně od 9.00 do 17.00 hodin.
- 8. - 10. 6. 2018 – Klub Kaktusářů Zlín pořádá tradiční výstavu kaktusů, sukulentů a bonsajů, která se uskuteční v prostorách Městského divadla Zlín. V pátek a sobotu je otevřeno od 9 do 18 hod., v neděli od 9 do 16 hod.
- 14. - 16. 6. 2018 – KK Olomouc pořádá tradiční výstavu kaktusů v Atriu Vlastivědného muzea Olomouc, náměstí Republiky 5. Otevřeno od 9.00 do 17.00 hodin
- 26. - 28. 6. 2018 – SPKS Frýdek-Místek pořádá výstavu kaktusů a sukulentů, která se koná 5. základní škole Elišky Krásnohorské ve Frýdku-Místku. Otevřeno od 9 do 18 hod., v sobotu do 14 hodin
- 26. 5. - 3. 6. 2018 – KK Astrophytum Brno, z. s., pořádá výstavu kaktusů a sukulentů v areálu Zahradního centra ČTYŘLÍSTEK Brno-Bystrc. Otevřeno denně od 9.00 do 18.00 hodin

- 30. 6. 2018 – **KAKTUSY V POBESKYDÍ** Klub kaktusářů v Ostravě, z.s. pořádá již 25. mezinárodní setkání kaktusářů v hotelu Rudolf v Havířově.

- Schůzky pěstitelů kaktusů a jiných sukulentů s promítáním obrázků a přednáškou se konají **každé první pondělí v měsíci** (mimo letních prázdnin) v 17. hodin, ve **Stanici přírodovědců v Ostravě-Porubě** (Čkalovova ulice, u zimního stadionu). Přijďte mezi nás.
- Informace týkající se činnosti Klubu kaktusářů v Ostravě i příspěvky do Ostníku zasílejte na adresu předsedy: lumir.kral@seznam.cz
- Aktualizované informace najdete na internetových stránkách Klubu: www.pavko.cz/kko
- Informace na naše www stránky zasílejte administrátorovi na e-mail: klouda@iol.cz
- Osobní stránky Lumíra Krále, kde najdete také aktualizované informace o činnosti našeho kaktusářského Klubu: www.lumirkral.webnode.cz

Adresy autorů:

Král Lumír, e-mail: lumir.kral@seznam.cz

OBSAH – DUBEN 2018

Z naší činnosti	50	Rod <i>Tristerix</i> Mart.	59
Obrázky našich členů	50	Jarní sympozium v Praze	61
Nejchladnější byl konec zimy	50	Informace	63
Poznámkový notes 2017 - 5. část	51		

OSTNÍK

zpravodaj pro potřeby členů Klubu

Vydavatel: Klub kaktusářů v Ostravě, z. s., IČ 024 17 235, 747 68 Kyjovice 170, duben 2018

Šéfredaktor: Lumír Král, O. Synka 1815, 708 00 Ostrava – Poruba, tel.: 605058070.

Objednávky, distribuce: Ing. Skoumal Vladimír, M.Bajera 6038/5, 708 00 O.-Poruba, mobil: 724137021

Tristerix aphyllus (Loranthaceae), parazit na *Eulychnia acida*, Freirina, KL17-044

Neobesseya missouriensis

Oxalis „Yone Rocker“